

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/244/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117225494
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6117225494.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a členov senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobkyne: M. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXX, XXX XX Y., zast. JUDr. Oskarom Chnápkom, advokátom KOVAL & spol., advokátska kancelária, Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanej: KOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zast.: Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s. r. o., Robotnícka 6, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 523,60 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/55/2017-88 zo dňa 11. 04. 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol; o trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalovaná má nárok voči žalobkyňi na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou voči žalovanej domáhala zaplatenia sumy 523,60 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 14. 05. 2017 až do zaplatenia v zmysle ustanovenia § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka v súvislosti s § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a § 823 Občianskeho zákonníka.

1.2 Okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, faktúrou č. DF17 100 zo dňa 15. 02. 2017, č. DF17 120 zo dňa 27. 02. 2017 vyhotovenou spoločnosťou VH Autoservis, s. r. o., oznámením o poistnom plnení, korešpondenciou strán, zápsmi o ohliadke motorového vozidla zo dňa 20. 01. 2017, 26. 01. 2017, 08. 02. 2017 a 23. 02. 2017, s fotodokumentáciou, pričom zistil nasledovný skutkový stav: Dňa 17. 01. 2017 došlo k poistnej udalosti - dopravnej nehode zavineným konaním vodiča motorového vozidla ev. č. DT-799AN X. Minicha, ktorý ako poistník mal so žalovanou uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poškodené motorové vozidlo si žalobkyňa dala opraviť u spoločnosti VH Autoservis, s. r. o. Táto vykonala opravu, na základe ktorej vystavila dňa 15. 02. 2017 faktúru na sumu 8 075,92 €, ktorú žalovaná uhradila. Ďalšiu faktúru zo dňa 27. 02. 2017 splatnú dňa 13. 03. 2017 na sumu 523,60 € žalovaná neuhradila. Jednalo sa o faktúru za opravu poškodeného čelného skla osobného motorového vozidla žalobkyne. Z uvedených dôvodov žiadala žalobe vyhovieť.

1.3 Na žalovanú sumu vydal okresný súd dňa 13. 11. 2017 Platobný rozkaz č. k. 9C/55/2017-33, proti ktorému podala žalovaná odpor, kde žiadala žalobu zamietnuť. Uviedla, že po dopravnej nehode vykonala firma Slovexperta, s. r. o., tri ohliadky motorového vozidla, a to dňa 20. 01. 2017, 26. 01.

2017 a 08. 02. 2017. Pri žiadnej z týchto ohliadok nebolo spomenuté ani poznačené v zápise o ohliadke poškodenie čelného skla. Zápisy o ohliadke podpísala žalobkyňa alebo ňou poverená osoba. Z uvedených dôvodov mal okresný súd za to, že s ich obsahom súhlasila. Až pri ohliadke č. 4 zo dňa 23. 02. 2017 bolo konštatované poškodenie čelného skla, pričom bola zhotovená fotografia svedčiaca o jeho poškodení. K poškodeniu čelného skla teda muselo dôjsť jednoznačne po vykonaní opravy, a teda nebola daná príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že opis odporu, ku ktorému žalovaná pripojila zápisnice z ohliadok, ako aj fotodokumentáciu doručil právnemu zástupcovi žalobkyne dňa 22. 12. 2017 spolu s výzvou podľa § 167 ods. 3 CSP a upozornením, že má možnosť sa k jeho obsahu vyjadriť v lehote 10 dní od doručenia s tým, že na neskôr predložené alebo označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadať. Právny zástupca žalobkyne sa vyjadril k obsahu odporu proti platobnému rozkazu v podaní doručenom okresnému súdu dňa 02. 01. 2018, v ktorom uviedol, že pokiaľ nebolo poškodenie čelného skla na osobnom motorovom vozidle žalobkyne uvedené v zápisoch z prvých troch ohliadok, bolo to z toho dôvodu, že si to žalobkyňa nevšimla. Tiež sa mohlo stať, že technik spoločnosti Slovexperta, s. r. o. na to zabudol. Z fotografie č. 1 nevyplýva, kedy bola vyhotovená, t. j. či nebola vyhotovená pred dopravnou nehodou. Technik spoločnosti Slovexperta, s. r. o. ešte viac znehodnotil poškodené čelné sklo, keď urobil naň zárez, ktorým určil potrebu jeho výmeny. Následne túto skutočnosť nepoznačil v zápisoch o ohliadke zo dňa 20. 01. 2017, 26. 01. 2017 ani zo dňa 08. 02. 2017. Na obsah predmetného vyjadrenia žalobkyne reagoval právny zástupca žalovanej v podaní zo dňa 08. 02. 2018 (č. I. 56 spisu), kde argumentoval okrem dovtedajších argumentácií aj tým, že zo stavu tachometra motorového vozidla žalobkyne evidovaného pri tretej ohliadke a pri štvrtej ohliadke evidentne vyplýva, že toto osobné motorové vozidlo najazdilo 768 km. Žalovaná poprela tvrdenie žalobkyne, že technik spoločnosti Slovexperta, s. r. o. znehodnotil čelné sklo na osobnom motorovom vozidle žalobkyne zárezom pri prvej až tretej ohliadke motorového vozidla. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že toto vyjadrenie žalovanej spolu s predvolaním na pojednávanie bolo doručené právnemu zástupcovi žalobkyne dňa 22. 02. 2018, o čom svedčí obsah elektronickej doručenky z č. I. 76 spisu, ako aj doručenky č. I. 81 spisu. Keďže však právny zástupca žalobkyne tvrdil, že takéto vyjadrenie žalovanej mu nebolo doručené, súd prvej inštancie mu poskytol lehotu, aby sa s ním mohol oboznámiť s tým, že sa k jeho obsahu prípadne písomne vyjadrí, a to do ďalšieho termínu pojednávania, pričom svoje vyjadrenie zároveň zašle e-mailom aj právnemu zástupcovi druhej strany. Právny zástupca žalobkyne sa však do termínu pojednávania nariadeného na okresnom súde na deň 11. 04. 2018 k vyjadreniu žalovanej písomne nevyjadril. Na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 11. 04. 2018 navrhol vykonať dôkazy svedeckou výpoveďou vedúceho autoservisu, zástupcu Slovexperty, s. r. o., prítomného pri štvrtej ohliadke a spisom vedeným ohľadom šetrenia poisťovnej udalosti. Súd prvej inštancie vykonanie takýchto dôkazov nepripustil s poukazom na ust. § 153 ods. 1 CSP, podľa ktorého strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že na prostriedky procesného útoku a na prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že právny zástupca žalobkyne mal dostatok času a možností, aby navrhol vykonanie týchto dôkazov už skôr po doručení odporu proti platobnému rozkazu, pričom túto možnosť nevyužil. Zdôraznil, že dané konanie je typickým sporovým konaním, nejedná sa o spor, ktorý by mal spotrebiteľský charakter. Dôkazné bremeno na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení bolo na žalobkyňu. Predmetom sporu bolo plnenie z titulu náhrady škody vzniknutej na motorovom vozidle žalobkyne v dôsledku dopravnej nehody, ktorú zavinil poistenec žalovanej. V danom prípade sa jedná o objektívnu zodpovednosť za škodu vzniknutú prevádzkou motorového vozidla. Na žalobkyňu bolo preukázať, že zo strany vodiča osobného motorového vozidla, ktorý je poistencom žalovanej došlo k porušeniu právnej povinnosti v príčinnej súvislosti s ktorým porušením došlo ku vzniku škody na jej osobnom motorovom vozidle. Existencia a výška škody neboli sporné. Rovnako nebolo sporné, že dopravnú nehodu dňa 17. 01. 2017 zavinil poistenec žalovanej, ktorý mal u žalovanej uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení. Sporná bola otázka príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou na čelnom skle osobného motorového vozidla žalobkyne. Žalobkyňa nespochybnila, že po tom, čo na základe jej objednávky autoservis vykonal opravu jej poškodeného motorového vozidla, za ktorú jej bola vystavená faktúra na sumu 8 075,92 €, ktorú uhradila žalovaná v zmysle ustanovenia § 15 zákona č. 381/2001 Z. z., bolo na jej osobnom motorovom vozidle najazdených 768 km. Motorové vozidlo sa

po dopravnej nehode a po vykonaní jeho opravy ocitlo mimo autoservisu, pričom bol prerušený beh deja príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 17. 01. 2017. Samotná žalobkyňa podpísala prvú ohliadku motorového vozidla po dopravnej nehode tak, že nič nenaznačovalo tomu, že by v tej dobe bolo poškodené čelné sklo na jej osobnom motorovom vozidle. Vedúci autoservisu, teda osoba odborne zdatná, podpísal v jej mene zápis z ohliadky motorového vozidla dňa 26. 01. 2017 ako aj dňa 08. 02. 2017 bez toho, že by bolo vyznačené narušenie čelného skla. Tvrdenie právneho zástupcu žalobkyne, že nie je zrejmé, či fotografia motorového vozidla s neporušeným čelným sklom nie je z doby pred dopravnou nehodou neobstojí, pretože neuviedol, pre ktorý dôvod by mala mať žalovaná možnosť odfoťiť čelné sklo osobného motorového vozidla žalobkyne v období pred dopravnou nehodou (jedná sa o fotografiu na č. I. 67 spisu). Z uvedených dôvodov mal súd prvej inštancie za to, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadom preukázania príčinnej súvislosti medzi vznikom škody na čelnom skle jej osobného motorového vozidla a škodovou udalosťou - dopravnou nehodou zo dňa 17. 01. 2017 a preto žalobu v plnom rozsahu zamietol.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolala a v odvolaní uviedla, že podáva odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP a podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP, pretože súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane (žalobkyne), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tiež z toho dôvodu, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Uviedla, že vo veci bolo na deň 21. 03. 2018 na okresnom súde nariadené pojednávanie, ktoré bolo odročené z toho dôvodu, že jej nebolo doručené vyjadrenie žalovanej datované dňa 08. 02. 2018. Súd prvej inštancie pojednávanie odročil, nakoľko sám usúdil, že toto vyjadrenie žalovanej pravdepodobne žalobkyne skutočne nebolo doručené. Pojednávanie, ktoré sa malo konať na okresnom súde dňa 21. 03. 2018 nebolo teda zahájené a bolo hneď odročené na 11. 04. 2018 s tým, že okresný súd bude žalobkyne doručovať vyjadrenie žalovanej zo dňa 08. 02. 2018. Predmetné vyjadrenie žalovanej bolo žalobkyne, resp. jej právnomu zástupcovi doručené v listinnej forme dňa 28. 03. 2018. Následne okresný súd na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 11. 04. 2018 ustálil, že predmetné vyjadrenie bolo právnomu zástupcovi žalobkyne doručené do elektronickej schránky už spolu s predvolaním na „minulé pojednávanie“ (pojednávanie, ktoré sa malo konať dňa 21. 03. 2018). V uvedenej súvislosti žalobkyňa v odvolaní uviedla, že jej právnomu zástupcovi bola 22. 02. 2018 doručená do elektronickej schránky správa označená ako „Predvolanie T:21/03 plus vyjadrenie 56“, avšak z objektívnych technických príčin mal právny zástupca žalobkyne prístup len k predvolaniu na pojednávanie, ktoré bolo nariadené na 21. 03. 2018. Po vydaní odvolaním napadnutého rozsudku, ktorým súd žalobu v celom rozsahu zamietol a po konštatovaní okresného súdu v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku, že spolu s predvolaním na pojednávanie, ktoré sa malo konať dňa 21. 03. 2018 bolo právnomu zástupcovi žalobkyne doručené aj vyjadrenie žalovanej zo dňa 08. 02. 2018, pristúpil právny zástupca žalobkyne k šetreniu tejto skutočnosti a k riešeniu technických problémov. Následne zistil, že mu toto vyjadrenie bolo doručené do elektronickej schránky dňa 22. 02. 2018. Porovnaním vyjadrenia žalovanej, ktoré mu bolo doručené do elektronickej schránky dňa 22. 02. 2018 a toho istého vyjadrenia, ktoré mu okresný súd doručil aj v listinnej podobe až dňa 28. 03. 2018, zistil, že vyjadrenie doručené do elektronickej schránky nie je kompletne. K tomuto vyjadreniu neboli priložené žiadne prílohy, na ktoré sa žalovaná vo vyjadrení odvoláva, a to oprávnenie konať za spoločnosť, plnomocenstvo, ale predovšetkým fotodokumentácia osobného motorového vozidla žalobkyne, na ktorú sa žalovaná v dotknutom vyjadrení odvoláva. Predmetná fotodokumentácia bola právnomu zástupcovi žalobkyne doručená až dňa 28. 03. 2018 spolu s uvedeným vyjadrením žalovanej. Ako dôkaz na preukázanie uvedeného tvrdenia pripojil právny zástupca žalobkyne k odvolaniu screenshot vyjadrenia v elektronickej forme, a to prvú a poslednú stranu, z ktorého vyplýva, že priložený dokument má len 7 strán a absentujú v ňom prílohy, ktoré sú označené v závere vyjadrenia žalovanej. V nadväznosti na uvedené právny zástupca žalobkyne v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie žalobkyňu žiadnym spôsobom nevyzval, či už v prípade elektronickeho doručenia uvedeného vyjadrenia žalovanej, alebo v prípade jeho doručenia v listinnej forme, na podanie akéhokoľvek písomného vyjadrenia k nemu. Na sudcovskú a zákonnú koncentráciu konania bola žalobkyňa upozornená len pri doručení odporu žalovanej proti platobnému rozkazu. Nakoľko odpor žalovanej proti platobnému rozkazu neobsahoval tie skutočnosti, ktoré boli obsahom posledného vyjadrenia žalovanej, žalobkyňa vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu nenavrhol vykonanie ďalšieho dokazovania. Potreba navrhnuť ďalšie dôkazy nastala až po oboznámení sa s kompletným obsahom posledného vyjadrenia žalovanej, v ktorom žalovaná uviedla skutočnosti, s ktorými žalobkyňa nesúhlasila a nepravdivosť ktorých chcela preukázať práve navrhnutými dôkazmi. Na pojednávaní, ktoré sa malo konať dňa 21. 03. 2018 žalobkyňa z

objektívnych technických príčin nedisponovala posledným vyjadrením žalovanej, čo súd prvej inštancie sám uznal, a preto pojednávanie odročil. Na tomto pojednávaní preto ani nemohli byť navrhnuté akékoľvek dôkazy, keďže súd prvej inštancie vo veci ani neotvoril pojednávanie a toto odročil na 11. 04. 2018. V uvedenej súvislosti žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu v odvolaní uviedla, že obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký. Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, rovnosť zbraní, či právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Porušenie akéhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie zo strany súdu. Vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu a prípustnosti jeho vykonania je úlohou a doménou súdu. Súd jednoznačne pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné. Takýmto postupom súd sťažuje dôkaznú pozíciu strany sporu, čo môže nespravodlivo rezultovať v neunesení jej dôkazného bremena a v nezistení skutkového stavu. Žalobkyňa navrhla vykonať dôkaz výsluchom konateľa autoservisu, ktorý vykonal opravu jej poškodeného motorového vozidla, výsluchom technika spoločnosti Slovexperta, s. r. o. a predložením celého poistného/škodového spisu. Tieto dôkazy navrhla prostredníctvom svojho právneho zástupcu vykonať na pojednávaní dňa 11. 04. 2018 z toho dôvodu, že skôr sa nemohla oboznámiť s posledným vyjadrením žalovanej. Pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia uviedol, že vykonanie týchto dôkazov mohlo byť zo strany žalobkyne navrhnuté už skôr, a to vo vyjadrení sa k odporu žalovanej proti platobnému rozkazu, tak s týmto konštatovaním súdu prvej inštancie sa nemôže stotožniť. Obsah posledného vyjadrenia žalovanej a obsah podaného odporu proti platobnému rozkazu sú obsahovo odlišné, pričom v poslednom vyjadrení žalovanej sú uvedené ďalšie skutočnosti, ktoré žalovanou v odpore proti platobnému rozkazu uvedené neboli. V nadväznosti na uvedené žalobkyňa v odvolaní uviedla, že pokiaľ súd prvej inštancie poukazuje na sudcovskú koncentráciu konania a s tým spojenú povinnosť strán sporu predkladať alebo navrhovať dôkazy včas, tak treba uviesť, že pojednávanie, ktoré sa malo konať dňa 21. 03. 2018 bolo odročené bez prejednaní veci. Žalobkyňa tak nemohla na tomto pojednávaní navrhnúť vykonanie akéhokoľvek dôkazu. Navyše súd prvej inštancie pri odročení pojednávania, ktoré sa malo konať dňa 21. 03. 2018 sám konštatoval, že posledné vyjadrenie žalovanej nebolo žalobkyňi doručené. V nadväznosti na uvedené žalobkyňa v odvolaní uviedla, že v súvislosti s doručením vyjadrenia žalovanej, či už v elektronickej alebo v listinnej forme, ju súd prvej inštancie nepoučil o sudcovskej, či zákonnej koncentrácii konania a dokonca ju ani nevyzval na prípadné vyjadrenie sa k predmetnému vyjadreniu žalovanej. Aj z tohto dôvodu, chcela navrhnuť vykonanie dôkazov na najbližšom pojednávaní, ktoré sa vo veci konalo dňa 11. 04. 2018. To, že súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 11. 04. 2018 konštatoval, že predmetné vyjadrenie žalovanej bolo žalobkyňi predsa doručené už pred nariadením pojednávania, ktoré sa malo konať dňa 21. 03. 2018 a z tohto dôvodu s poukazom na § 153 CSP nevykonal navrhované dôkazy, svojim postupom znemožnil žalobkyňi, aby uskutočnila jej patriace procesné práva, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces, čím je jednoznačne daný podľa žalobkyne odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP. V uvedenej súvislosti žalobkyňa v odvolaní zdôraznila, že súd prvej inštancie sám v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že dôkazné bremeno na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení, a teda aj skutočnosti, že zo strany vodiča motorového vozidla, poisťovňa žalovanej, došlo k porušeniu povinnosti v príčinnej súvislosti s ktorým porušením povinnosti došlo ku vzniku škody na čelnom skle osobného motorového vozidla žalobkyne, je na žalobkyňi. Uvedené skutočnosti sa žalobkyňa snažila pred súdom prvej inštancie okrem iného preukázať aj vykonaním navrhnutých dôkazov, tieto dôkazy však súd prvej inštancie odmietol vykonať, čím jej sťažil dôkaznú pozíciu. S poukazom na uvedené skutočnosti, konštatujúc, že súd prvej inštancie jej svojim postupom znemožnil, aby uskutočnila jej patriace procesné práva, žalobkyňa v odvolaní uviedla, že je jednoznačne daný aj odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) CSP. Zdôraznila, že žalovaná v poslednom vyjadrení, podanom v tejto veci pred vydaním odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie uviedla skutočnosti týkajúce sa najazdených kilometrov na osobnom motorovom vozidle žalobkyne a odmietla, resp. rozporovala tvrdenie žalobkyne, že technik spoločnosti Slovexperta, s. r. o. sám vykonaním zárezu na čelné sklo osobného motorového vozidla žalobkyne toto znehodnotil, pričom ho označila za fabulácie zo strany žalobkyne. Odstrániť akýkoľvek rozpor týchto tvrdení chcela žalobkyňa práve navrhnutými dôkazmi, predovšetkým výsluchmi konateľa autoservisu VH autoservis, s. r. o., a technika spoločnosti Slovexperta, s. r. o., čo jej však súdom prvej inštancie nebolo umožnené. V závere odvolania žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedla, že sa plne stotožňuje s rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9C/55/2018 zo dňa 11. 04. 2018 a s jeho odôvodnením. Podľa názoru žalovanej sa súd prvej inštancie dostatočne zaoberal skutkovým stavom predmetnej veci, vykonal navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, správne ich vyhodnotil a nakoniec vec správne právne posúdil a vo veci správne rozhodol.

4. Krajský súd ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobkyne v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b a c) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalobkyne, ktorá v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), a že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP).

6. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalobkyne týkajúcu sa porušenia práva žalobkyne na spravodlivý proces súdom prvej inštancie, a to tým, že súd prvej inštancie nevykonal ňou, resp. jej právnym zástupcom na pojednávaní konanom dňa 11. 04. 2018 navrhnuté dôkazy s poukazom na ustanovenie § 153 ods. 1 CSP, napriek tomu, že jej včas nedoručil kompletne vyjadrenie žalovanej zo dňa 08. 02. 2018 (t. j. vyjadrenie aj s prílohami), kde žalovaná uviedla iné skutočnosti ako uviedla v odpore proti platobnému rozkazu, odvolací súd uvádza, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký a medzi jeho zložky okrem iných práv patrí aj právo navrhovať vykonanie dôkazov v zmysle § 149 CSP.

7. Navrhovanie dôkazov stranami sporu je časovo ohraničené sudcovskou koncentráciou konania a zákonnou koncentráciou konania. Sudcovskou koncentráciou konania sa rozumie povinnosť strán sporu uplatniť prostriedky procesnej obrany a procesného útoku (medzi ktoré patria aj návrhy na vykonanie dôkazov) včas. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nie sú uplatnené včas ak ich strana sporu mohla uplatniť už skôr, ak by konala starostlivo a so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené včas nemusí súd prihliadať, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov. Podmienkou je, aby súd v rozhodnutí v merite veci náležite odôvodnil neprihliadnutie na návrhy na vykonanie dôkazov, tak aby nevykonaním navrhovaných dôkazov a nedostatočným odôvodnením tohto kroku zo strany súdu nedošlo k porušeniu procesných práv tej strany sporu, ktorá vykonanie v konečnom dôsledku nevykonaných dôkazov navrhla a v nadväznosti na to k porušeniu jej práva na spravodlivý proces.

8. Z uvedeného je zrejmé, že podstatnou otázkou pre posúdenie toho, či postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces alebo nie, bolo v danom prípade zistenie, či žalobkyňa mohla alebo nie včas navrhnuť vykonanie dôkazov, ktorých vykonanie navrhol jej právny zástupca na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 11. 04. 2018. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu zistil, že k vyjadreniu žalovanej, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 08. 02. 2018 aj s prílohami a ktoré súd prvej inštancie doručoval právnemu zástupcovi žalobkyne elektronicky dňa 21. 02. 2018 (č. l. 75 a 76 spisu) nepripojil súd prvej inštancie prílohy. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že ak by aj vychádzal z toho, že príloha „Oprávnenie konať za spoločnosť“ a „Plnomocenstvo“ neboli podstatné z hľadiska práva žalobkyne navrhnuť na preukázanie svojich tvrdení včas dôkazy, tak toto neplatí vo vzťahu k dvom fotografiám osobného motorového vozidla žalobkyne, ktoré žalovaná pripojila k predmetnému vyjadreniu ako dôkaz preukazujúci jej tvrdenia o tom, že čelné sklo na osobnom motorovom vozidle žalobkyne nebolo v čase, keď sa konala ohliadka č. 3 poškodené. Z uvedeného vyplýva, že v čase, keď sa malo na okresnom súde konať pojednávanie 21. 03. 2018, právny zástupca žalobkyne nemal k dispozícii kompletne toto vyjadrenie žalovanej (aj s prílohami), čo vyplýva aj zo Zápisnice o pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 11. 04. 2018, kde sa uvádza (č. l. 83 spisu), že „sudkyňa prerušila pojednávanie za účelom overenia, či spolu s predvolaním

na „minulé pojednávanie“ (21. 03. 2018) bolo žalobkyni doručované aj vyjadrenie žalovanej z č. I. 56 spisu s tým, že po prerušení pojednávania „sudkyňa po zistení v kancelárii asistentky konštatovala, že žalobkyni bolo doručované vyjadrenie žalovanej z č. I. 56 až 62 spisu“, pričom predmetné fotografie osobného motorového vozidla žalobkyne, pripojené ako príloha k vyjadreniu žalovanej zo dňa 08. 02. 2018 sa nachádzajú v spise na č. I. 66 a 67, čo znamená, že tieto fotografie netvorili prílohu právneho zástupcovi žalobkyne doručovaného vyjadrenia žalovanej dňa 21. 02. 2018. Z uvedeného ďalej vyplýva, že neobstojí argumentácia okresného súdu uvedená v odôvodnení jeho rozhodnutia, že právny zástupca žalobkyne mal dostatok času na to, aby navrhol vykonanie dôkazov výsluchom konateľa autoservisu, vykonávajúceho opravu osobného motorového vozidla žalobkyne a technika Slovepxerty, s. r. o., vykonávajúceho ohliadky motorového vozidla žalobkyne už skôr - pred konaním pojednávania na okresnom súde dňa 11. 04. 2018 a keďže tak neurobil, súd prvej inštancie vykonanie týchto dôkazov s poukazom na ust. § 153 ods. 1 CSP nepripustil. Na základe uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že odvolacia námietka žalobkyne uplatnená v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) CSP a v nadväznosti na to aj v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP je opodstatnená, pretože súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom, ktorý spočíval v tom, že za existencie vyššie popísaných skutočností nevykonal právnym zástupcom žalobkyne navrhnuté dôkazy s odkazom na ustanovenie § 153 ods. 1 CSP, napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky, pretože sa dopustil pochybenia pri doručovaní vyjadrenia žalovanej zo dňa 08. 02. 2018 právneho zástupcovi žalobkyne, ktoré mu pri elektronickom doručovaní dňa 21. 02. 2018 (t. j. pred pojednávaním nariadeným na deň 21. 03. 2018) nedoručil kompletne, t. j. aj s prílohami, v dôsledku čoho nevykonaním navrhovaných dôkazov za takýchto podmienok znemožnil žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý znamená porušenie práva na spravodlivý proces je jedným zo zákonných dôvodov pre zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom, preto odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie konštatujúc, že aj odvolacia námietka žalobkyne vychádzajúca z ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e) CSP je opodstatnená. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 32/2015 zo dňa 7. júna 2016, kde Ústavný súd SR uviedol, že „podstatou kontradiktórnosti a s ňou súvisiacou „rovnosťou zbraní“ je, aby všetci účastníci konania mali reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť argumenty a reagovať na protiargumenty protistrany. Osobitne to platí o sporových konaniach, v ktorých stoja proti sebe žalobca a žalovaný a kde sa v celom rozsahu uplatňuje kontradiktórnosť konania“. Z uvedenej zásady kontradiktórnosti konania okrem iného vyplýva, že strany sporu majú právo, aby im boli riadne doručené kompletne vyjadrenia protistrany aj s relevantnými prílohami, tak aby sa mohli k obsahu vyjadrení a ich relevantných príloh (ktorou je v danom prípade fotodokumentácia osobného motorového vozidla žalobkyne) vyjadriť a na ich základe prípadne navrhnúť vykonanie dôkazov.

9. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie bude pri zachovaní procesných postupov vyplývajúcich z Civilného sporového poriadku s akcentom na v odvolaní namietané skutočnosti, vrátane vykonania navrhovaného dokazovania opätovne vo veci rozhodnúť s tým, že v novom rozhodnutí o veci samej rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 396 ods. 3 CSP a j o trovách tohto odvolacieho konania.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).